

*

Поводом збрзане пашквиле:

Владика Атанасије (Јевтић):
„У цркви нема власти, него Сабора“

Зашто занемаривати,
па и негирати толику множину
светописамских сведочанстава
о двојединству и складу тема
власти и Сабора у Цркви?
„ Као чеда послушности
не поводите се за пређашњим жељама
из времена вашег незнања“ (1 Птр. 1, 14),
и томе слично:“ И не саображавајте се овоме веку,
него се преображавајте обновљењем ума свога
да искуством познате шта је добра и угодна
и савршена воља Божја“ (Рим. 12, 2; Еф. 4, 23).
И опет: „ Нико да вас не заваљава празним речима;
јер због тога долази гњев на синове противљења“. (Еф. 5, 6).
Или: „немојте узимати учешћа у бесплодним делима таме,
него их још разоткривајте.“ (Еф. 5, 11).
Или: „онај који држи заповести његове
у њему пребива и Он у њему.
И по томе знамо да Он пребива у нама,
по Духу којег нам је дао.“ (1 Јн. 3, 24).
Или: „Јер је телесно мудровање непријатељство Богу,
пошто се не покоравља закону Божјем,
нити пак може“ (Рим. 8, 7. Јак. 4, 4. 1 Јн. 2, 5).
Или:“ А ово је љубав: да ходимо по заповестима његовим.
Ово је заповест, како чувате од почетка,
да по њој ходите.“ (2 Јн. 6).
Или: „ Јер оружје нашега војевања није телесно
него силно Богом за рушење утврђења,
обарајући помисли. И сваку охолост,
која устаје против познања Божјега,
и покорављајући сваку помисао
на послушност Христу.
И спремни смо казнити сваку непокорност
чим се испуни ваша покорност.“ (2 Кор. 10, 4-6).
Или: „И постави Дванаесторицу, да буду с њим,
и да их шаље да проповедају,
и да имају власт исцељивати болести и изгонити демоне;“

(Мк. 3, 14-15).

Или: „одговарајући Исус рече им:
Подајте ћесарево ћесару, а Божје Богу.“ (Мк. 12, 17. Лк. 20, 25).

Или: „Ако ме љубите, заповести моје држите.“
(Јн. 14, 15. 10; 1 Јн. 5, 3).

Коначно: „Ко има заповести моје и држи их,
то је онај који ме љуби; а који мене љуби,
тога ће љубити Отац мој;
и ја ћу га љубити и јавићу му се сам.“ (Јн. 14, 21).

.....

*

А на апостолској страни
ап. Павле саветује ап. Тита речима:
„Напомињи им да буду покорни
и послушни поглаварствима и властима,
готови за свако добро дело,
никога да не руже, да се не свађају,
да буду благи,
да показују сваку кротост према свима људима“?
(3, 1-3. Сравни Пс. 50, 12: духом владалачким да буду учвршћени).
Зар исти (ап. Павле) не говори истоме (ап. Титу):
„Зато те оставих на Криту ...
да поставиш по свима градовима старешине,
као што ти ја заповедих ...“ (1, 5);
или: „А ти говори што приличи здравом учењу.
Старци да буду трезвени, скромни мудри,
здрави у вери, у љубави у трпљењу.“
„Старице такође да се држе како доликује светима,
да не клеветају, да много не робују вину,
да уче добру, да уразумљују младе жене: ...“ (2, 1-4).
„Тако и младиће саветуј да буду честити.
У свему покажи себе за углед у добрим делима:
у учењу исправност, честитост, чистоту,
реч здраву, беспрекорну, да се посрами противник
немајући ништа лоше рећи за нас.“ (6-8).
„А лудих запиткивања и родослова и спорова
и препирања о закону клони се,
јер је то некорисно и сујетно“ (3, 9).

*

Према томе, некорисно је и сујетно понављати
да „овај Патријарх није мој Патријарх“,

(а добро знамо да ни претходни Патријарх,
звани „Стари краљ“, није био по вољи
ваздугидан невољнима и незадовољнима)!
И опет, да „овај Синод није мој Синод“,
односно да овај Синод
„није прави одраз и израз јерархије
Српске Православне Цркве“.

*

Патријарх Павле је некад био поставио ово питање:
„Брате Атанасије, да си на другој страни,
замислимо шта би се дешавало Цркви?“
Сада, када се чини да је брат Атанасије
прешао на другу страну,
па и да је постао *поруга Православља*,
ми безбели видимо шта јој се дешава!
Такође се потврђује друга реч Патријарха Павла:
да је еп. Атанасије „најнепослушнији монах
У Српској Цркви“!
Још је он говорио:
„Немамо куд, Господ нам је дао власт!“
Чињенице се дакле не дају ућуткати!
И ова да је васкрсли Господ казао:
„Дана ми је сва власт на небу и на земљи!“
(Мт. 28, 18), и да ју Он „даје коме хоће“!!!

*

Не прекину ли се зборашења и митинговања
у инат освештаном црквеном реду и поретку,
они који стално извољевају, и несувисло запиткују,
као да им ништа није јасно,
и као да су тек јуче ступили у Цркву,
врло скорашњих дана ће са свим својим питањима,
па и са онима о пореклу „мржње међу епископима“,
стићи до руба!

Тада ће они сами морати и да одлуче:
Шта им ваља даље говорити, и чинити,
еда би Цркви било на сушту корист?!

*

Две нове ствари су као упаљени аларми.
Прва ствар намеће питање:
Да ли себе и друге доводити до црте,
бацати се преко ње,

па се као толико пута досад,
ипак повлачити у заветрину?
А затим се аљкаво правдати
како се ништа лоше није догодило (!?)
Јер ето, све је учињено ради Цркве!
А истина се неће дати ућуткати, него ће се већма огласити:
Да су се неки послужили Црквом,
не питајући за цену коштања штете,
нити марећи за учеснике
овог удруженог подухвата.
Друга ствар је подухват који је већ у толикој мери одскочио
да су његови протагонисти забраздили дотле
да увелико режирају масовну ликвидацију браће!
Истовремено са тим, они издају својим штићеницима,
залуталим на беспућима мисли „на придумку“,
Либелум писма о њиховој православној.
Односно, да није неправославно то што су доспели
до високих барела сирове нафте
преко приватизације нафтних бушотина
и до црквено-манастирских имања;
што то иде и до проналажења „епархијала“
као начина доласка до „свежег“ новца
ради реализације *потемкинових села!*
Рак рана тих марифетлука дочим јесте:
Саблажњавање ових малих!

*

Тек је ова друга ствар сушти Молоховљев комплекс
и томбола и кладионица:
Захтеви за хитним „припитомљавањем“ и измештањем
Српских северно-америчких и европских епархија
из Српске Православне Цркве!
И сав тај ужас бива посредништвом и асистенцијом оних
којима је највише дато,
и који су по природи ствари, најодговорнији:
пред Богом, људима и историјом!

*

Треба ли дозволити то, као и подизање што веће димне завесе
да се Власи не би досетили шта их сналази? – и шта ће их тек снаћи?
Ни једно, нити друго не треба дозволити!!!
Него је најбоље остати свој на своме!
Међе наших отаца не померати,
међе Српске Православне Цркве и њене Дијаспоре:

не сужавати, другима не поверавати,
нити их тиме поништавати!!!

*

Док на клевете и увреде,
као и на медијску хајку и помаму
од стране оних преосвећеника
и пречасника (и њихових незнавених
пратилаца и пратиља),
свих подложних завођењу за Голеш-планину,
оних дакле који никуда не смеју крочити
без свите и пратње и обручника,
треба узвраћати добро познатим речима:
„Господе, води ме правдом Твојом;
ради непријатеља мојих исправи пред Тобом пут мој,
јер у устима њиховим нема истине,
срце им је сујетно,
гроб отворен грло њихово,
језицима својим обмањују ...“
Њиховога ради добра
треба их још подсећати на речи,
за које они иначе не маре:
„ ... бићеш врло презрен.
Понос срца твога превари те,
тебе, који живиш у раселинама каменим,
у високом стану свом,
и говориш у срцу свом:
Ко ће ме оборити на земљу? (Авдија 1, 2-3).
Срећом, постоји онај који може оборити!
Зар није увек постојао поп над попом?!

Еп. крушевачки Давид